

Преди Траяна, легионитѣ, разположени по Рейнъ, бѣха 8, тия по Дунава 6, следъ Траяна първитѣ се намалятъ на 4, докато пъкъ Дунавскитѣ ставатъ 10, за да достигнатъ следъ Маркъ Аврелий до 12.

Измѣня се сжщевременно и състава на войската. Отъ времето на Адриана италийцитѣ изчезватъ отъ легионитѣ и, допуснатъ областния принципъ за военния наборъ, даки, мизи и траки въ скоро време образуватъ ядрото на легионитѣ, съ право на степенъ центуриони; когато после бива изключена сенаторската класа отъ войската, илирийцитѣ ще провъзгласятъ офицери отъ тѣхното племе и ще имаме, като императоръ, единъ тракиецъ — Максиминъ, и единъ панонецъ Декий, единъ дарданъ — Клавдий (отъ южнитѣ области на горня Мизия) и императоритѣ мизи — Аврелианъ, Пробо, Диоклецианъ, Максимианъ, Константинъ и най-сетне Галейций отъ Сердика, днешната София.

Зимата въ 268—269 г. заварва брѣговетѣ на Дунава въ трескави приготовления: източнитѣ готи (грутунги или остроготи) приготвяватъ повече отъ 2000 сала, за да преминатъ презъ пролѣтътъ на югъ отъ рѣката. Въ определеното време 320,000 бойци, следвани отъ семействата и отъ робитѣ, се прехвърлятъ въ Мизия и се опжтватъ къмъ Томи. Но резултатитѣ отъ римската военна реорганизация веднага се чувствуватъ: възобновенитѣ стени на Томи отблъскватъ нападателитѣ, които, понеже не могатъ да се продоволствуватъ въ пустата Добруджа, се насочватъ къмъ Балкана, къмъ Марчианополи, градъ основанъ отъ Траяна и който носи името на сестрата на този императоръ. Но и Марчианополисъ отблъсква неприятелската орда като принуждава готитѣ, загрижени за продоволствие и настаняване, да възприематъ единъ новъ, добъръ отъ стратегична гледна точка, планъ.

И наистина, тѣ се раздѣлятъ на две ядра: едното, съ флотата, се насочва къмъ Цариградъ, къмъ Чизикъ, къмъ Атонския полуостровъ, къмъ Потидеа, Тессалоника (Солунъ) и къмъ Гърция; тази областъ, и следъ оттеглянето на готитѣ, не ще може да възстанови загубитѣ по отношение на територията си и на културата си. Съ ядрото, отправено по море къмъ Гърция, готитѣ държатъ между това вързани римскитѣ сили въ Егейско море, като имъ отнематъ възможността да се притекатъ на помощъ на главния воененъ театръ.

Тукъ готитѣ бѣха влѣзли въ Македония, обсаждайки Тессалоника, кждето се бѣха събрали всичкитѣ имъ кораби. Клавдий, старъ и опитенъ вождъ, току що провъзгласенъ императоръ, тръгва отъ Ломбардия, кждето се намира, следва р. Сава до вливането ѝ въ Дунава и изкачва долината на Марго (Морава), за да откъсне готитѣ отъ Мизия, тѣхна база на действие, като разполага сжщевременно римската войска